I

(EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine on kohustuslik)

MÄÄRUSED

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1098/2007,

18. september 2007,

millega kehtestatakse Läänemere tursavarude ja nende varude püügi mitmeaastane kava ning muudetakse määrust (EMÜ) nr 2847/93 ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 779/97

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 37,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, [1]

ning arvestades järgmist:

(1) Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES) hiljutiste teadusuuringute tulemused on näidanud, et tursavaru Läänemere ICESi alarajoonides 25–32 on vähenenud tasemeni, kus varu taastootmisvõime on väike, ning et varu ei kasutata säästvalt.

(2) ICESi hiljutiste teadusuuringute tulemused on näidanud, et tursavaru Läänemere ICESi alarajoonides 22, 23 ja 24 kannatab ülepüügi all ning on vähenenud tasemeni, kus seda ohustab väike taastootmisvõime.

(3) Tuleb võtta meetmeid Läänemere tursavarude majandamise mitmeaastase kava kehtestamiseks.

(4) Kava eesmärk on tagada Läänemere tursavarude kasutamine säästvates majandus-, keskkonna- ning sotsiaalsetes tingimustes.

(5) Nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määruses (EÜ) nr 2371/2002 (ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta) [2] on muu hulgas nõutud, et kõnealuse eesmärgi saavutamiseks kohaldab ühendus varude kaitseks ja säilitamiseks kavandatud meetmete võtmisel ettevaatusprintsiipi, et sätestada nende säästev kasutamine ning võimalikult vähendada kalanduse mõju mere ökosüsteemidele. Eesmärgiks seatakse ökosüsteemil põhineva lähenemisviisi järkjärguline rakendamine kalapüügi korralduses ning tõhusa kalapüügi toetamine majanduslikult elujõulises ja konkurentsivõimelises kalamajanduses, pakkudes rahuldavat elatustaset nendele, kes sõltuvad Läänemere tursapüügist, ning võttes arvesse tarbijate huve.

(6) Eesmärgi täitmiseks tuleb uuesti saavutada idapoolse populatsiooni ohutud bioloogilised piirid ning mõlema populatsiooni puhul tuleb tagada selline varude tase, millel populatsiooni taastootmisvõime säilib ning võimaldab suurimat pikaajalist saagikust.

(7) Seda on võimalik saavutada nii, et kehtestatakse asjakohane meetod tursa püügikoormuse järkjärguliseks vähendamiseks eesmärgiga kooskõlas olevate tasemeteni ning kinnitatakse tursavarude lubatud kogupüügid püügikoormusele vastavatel tasemetel.

(8) Kuna räime- ja kilupüügipiirkondades ning lõhepüügipiirkondades, kus kasutatakse seisevvõrke ja nakkevõrke, ei ole tursapüük märkimisväärne, ei ole nendes püügipiirkondades vaja püügikoormust järk-järgult vähendada.

(9) Kalapüügivõimaluste stabiilsuse tagamiseks on asjakohane piirata iga-aastaseid lubatud kogupüügi muudatusi.

[1] 7. juuni 2007. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

[2] EÜT L 358, 31.12.2002, lk 59.

(10) Püügivõimsuse kontrollimise asjakohase rakendamisega reguleeritakse tursapüügi lubamise aja pikkust. Liikmesriigid võivad kindlaks määrata ühised päevad, mil kõigil nende lipu all sõitvatel ühenduse laevadel on lubatud sadamast ära olla.

(11) Et tagada käesolevas määruses sätestatud meetmete järgimine, on vaja täiendavaid kontrollimeetmeid lisaks nendele või erandina nendest, mis on sätestatud nõukogu 27. juuni 1994. aasta määruses (EÜ) nr 1627/94 (millega nähakse ette kalapüügilube käsitlevad üldsätted), [1] nõukogu 12. oktoobri 1993. aasta määruses (EMÜ) nr 2847/93 (millega luuakse ühise kalanduspoliitika suhtes rakendatav kontrollisüsteem) [2] ning komisjoni 22. septembri 1983. aasta määruses (EMÜ) nr 2807/83 (milles sätestatakse liikmesriikide kalasaaki käsitleva teabe registreerimise üksikasjalikud eeskirjad). [3]

(12) Esimese kolme aasta jooksul peaks mitmeaastast kava käsitatama taastamiskavana määruse (EÜ) nr 2371/2002 artikli 5 tähenduses.

(13) ICESi alarajoonid 27 või 28 võiks minimaalse püügi tõttu neis ICESi alarajoonides püügikoormuse reguleerimise sätetest välja jätta.

(14) Käesolevas määruses esitatud mitmeaastane kava asendab olemaoleva püügikoormuse reguleerimise korra. Seetõttu peaks nõukogu 24. aprilli 1997. aasta määruse (EÜ) nr 779/97 (püügikoormuse reguleerimise korra kehtestamise kohta Läänemerel) [4] kehtetuks tunnistama,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

SISU, KOHALDAMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Sisu

Käesoleva määrusega kehtestatakse allpool nimetatud tursavarude (edaspidi „asjaomased tursavarud") ja nende varude püügi mitmeaastane kava:

a) tursapopulatsioon piirkonnas A;

b) tursapopulatsioon piirkondades B ja C.

Artikkel 2

Kohaldamisala

Käesolevat määrust kohaldatakse ühenduse kalalaevade, mille kogupikkus on kaheksa meetrit või üle selle ja mis püüavad kala Läänemerel, ning Läänemere-äärsete liikmesriikide (edaspidi „asjaomased liikmesriigid") suhtes. Kalalaevade suhtes, mille kogupikkus on alla kaheksa meetri ja mis püüavad kala Läänemerel, kohaldatakse siiski artiklit 9.

Artikkel 3

Mõisted

Lisaks määruse (EÜ) nr 2371/2002 artiklis 3 ja nõukogu 21. detsembri 2005. aasta määruse (EÜ) nr 2187/2005 (mis käsitleb Läänemere, Suur- ja Väike-Belti ning Sundi kalavarude kaitsmist tehniliste meetmete abil) [5] artiklis 2 sätestatud mõistetele kasutatakse käesoleva määruse kohaldamisel järgmisi mõisteid:

a) ICES (Rahvusvaheline Mereuurimise Nõukogu) rajoonid ja alarajoonid vastavalt nõukogu 17. detsembri 1991. aasta määrusele (EMÜ) nr 3880/91 (Atlandi ookeani kirdeosas kalastavate liikmesriikide nominaalsaagi statistiliste andmete esitamise kohta); [6]

b) „Läänemeri" – ICES rajoonid IIIb, IIIc ja IIId;

c) „lubatud kogupüük (TAC)" – igast kalavarust aastas püüda lubatav kogus;

d) „VMS" – mis tahes pikkusega laeva laevaseiresüsteem komisjoni 18. detsembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 2244/2003 (millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad laevaseire satelliitsüsteemide kohta) [7] tähenduses;

e) „piirkond A" – ICESi alarajoonid 22–24;

„piirkond B" – ICESi alarajoonid 25–28;

„piirkond C" – ICESi alarajoonid 29–32;

[1] EÜT L 171, 6.7.1994, lk 7.
[2] EÜT L 261, 20.10.1993, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1967/2006 (ELT L 409, 30.12.2006, lk 11).
[3] EÜT L 276, 10.10.1983, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1804/2005 (ELT L 290, 4.11.2005, lk 10).
[4] EÜT L 113, 30.4.1997, lk 1.
[5] ELT L 349, 31.12.2005, lk 1.
[6] EÜT L 365, 31.12.1991, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 448/2005 (ELT L 74, 19.3.2005, lk 5).
[7] ELT L 333, 20.12.2003, lk 17.

f) „sadamast äraoleku päevad" – mis tahes katkematu 24tunnine ajavahemik või osa sellest, mille jooksul laev ei ole sadamas.

II PEATÜKK

EESMÄRK JA SIHID

Artikkel 4

Eesmärk ja sihid

Kavaga tagatakse asjaomaste tursavarude säästev kasutamine, vähendades järk-järgult kalastussuremust vähemalt allpool nimetatud tasemeteni ning hoides seda nimetatud tasemetel:

a) 0,6 piirkonna A tursapopulatsiooni 3–6aastaste isendite puhul ning

b) 0,3 piirkondade B ja C tursapopulatsiooni 4–7aastaste isendite puhul.

III PEATÜKK

LUBATUD KOGUPÜÜGID

Artikkel 5

Lubatud kogupüükide kehtestamine

1. Igal aastal võtab nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal kvalifitseeritud häälteenamusega vastu otsuse asjaomaste tursavarude järgmise aasta lubatud kogupüükide kohta.

2. Asjaomaste tursavarude lubatud kogupüügid kehtestatakse artiklite 6 ja 7 kohaselt.

Artikkel 6

Asjaomaste tursavarude lubatud kogupüükide kehtestamise kord

1. Nõukogu kehtestab asjaomaste tursavarude lubatud kogupüügi, mis vastavalt kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) hinnangule on kõrgem kui:

a) lubatud kogupüük, mille tulemusena kalastussuremus väheneks kohaldamisaastal 10 % võrra võrreldes eelmise aasta hinnangulise kalastussuremusega;

b) lubatud kogupüük, mille tulemusena kalastussuremus vastaks artiklis 4 määratletud tasemele.

2. Kui lõike 1 kohaldamise tulemusel oleks lubatud kogupüük eelmise aasta lubatud kogupüügist rohkem kui 15 % suurem, kehtestab nõukogu lubatud kogupüügi, mis ületab kõnealuse aasta lubatud kogupüüki 15 % võrra.

3. Kui lõike 1 kohaldamise tulemusel oleks lubatud kogupüük eelmise aasta lubatud kogupüügist rohkem kui 15 % väiksem, kehtestab nõukogu lubatud kogupüügi, mis on kõnealuse aasta lubatud kogupüügist 15 % võrra väiksem.

4. Lõiget 3 ei kohaldata, kui STEFCi teaduslik hinnang näitab, et lubatud kogupüügi rakendamise aastal ületab kalastussuremuse määr aastas 1 piiri piirkonna A tursapopulatsiooni 3–6aastaste isendite puhul või 0,6 piiri piirkondade B ja C tursapopulatsiooni 4–7aastaste isendite puhul.

Artikkel 7

Erandid

Erandina artiklist 6 võib nõukogu juhul, kui ta peab seda asjakohaseks, kehtestada lubatud kogupüügi, mis jääb alla artikli 6 rakendamisel saadavale lubatud kogupüügile.

IV PEATÜKK

PÜÜGIKOORMUSE PIIRANGUD

Artikkel 8

Menetlus selliste ajavahemike kindlaksmääramiseks, millal on lubatud kala püüda teatavat tüüpi püügivahenditega

1. Kalalaevadel on keelatud püük traalide, ankurdatud põhjanootade või muude samalaadsete püügivahenditega, mille võrgusilma suurus on 90 mm või suurem, seisevvõrkude, nakkevõrkude või abaratega, mille võrgusilma suurus on 90 mm või suurem, põhjaõngejadadega, mailidega peale triivõngejadade, ridvata õngede ja taglasõngejadadega:

a) 1.–30. aprillini piirkonnas A ja

b) 1. juulist kuni 31. augustini piirkonnas B.

2. Triivõngejadadega püüdmisel ei tohi turska pardal hoida.

3. Nõukogu otsustab igal aastal kvalifitseeritud häälteenamusega vastavalt lõigetes 4 ja 5 sätestatud eeskirjadele, milline on järgmisel aastal sadamast äraoleku päevade maksimaalne arv väljaspool lõikes 1 osutatud ajavahemikke, kui on lubatud kalapüük lõikes 1 nimetatud püügivahenditega.

4. Piirkondades, kus ühe asjaomase tursavaru kalastussuremus on STECFi hinnangul vähemalt 10 % kõrgem artiklis 4 määratletud väikseimast kalastussuremuse määrast, vähendatakse lõikes 1 nimetatud püügivahenditega püügi lubatud päevade arvu 10 % võrra jooksva aasta lubatud päevade koguarvust.

5. Piirkondades, kus ühe asjaomase tursavaru kalastussuremus on STECFi hinnangul vähem kui 10 % kõrgem artiklis 4 määratletud väikseimast kalastussuremuse määrast, võrdub lõikes 1 nimetatud püügivahenditega püügi lubatud päevade arv jooksva aasta lubatud püügipäevade arvuga korrutatuna artiklis 4 määratletud väikseima kalastussuremuse määraga ning jagatuna STECFi hinnangulise kalastussuremuse määraga.

6. Erandina lõikest 1 on kalalaevadel, mille kogupikkus on alla 12 meetri, lubatud lõikes 1 näidatud keeluaegadel lõigete 3–5 kohaldamisest tulenevast sadamast äraoleku päevade maksimaalsest arvust ära kasutada kuni viis päeva kuus, mis on jagatud vähemalt kahe järjestikuse päeva pikkuseks ajavahemikuks. Nendel päevadel võivad kalalaevad oma võrgud vette lasta ja kala lossida üksnes kella 06.00st esmaspäeval kuni kella 18.00ni sama nädala reedel.

Artikkel 16 kehtib esimeses lõigus osutatud kalalaevade suhtes, millel ei ole tursapüügi luba.

7. Komisjoni või mõne liikmesriigi nõudmisel teevad liikmesriigid oma veebilehel kättesaadavaks või esitavad komisjonile ja kõigile liikmesriikidele lõigete 3, 4 ja 5 täitmise tagamiseks kohaldatava süsteemi kirjelduse.

Artikkel 9

Püügikeelu piirkonnad

1. Igasugune kalapüük on 1. maist kuni 31. oktoobrini keelatud piirkondades, mis asuvad järgmiste ülemaailmse geodeetilise süsteemi (WGS84) kohaste koordinaatidega määratud loksodroomide vahel:

a) piirkond 1:

— 55° 45′ N, 15° 30′ E

— 55° 45′ N, 16° 30′ E

— 55° 00′ N, 16° 30′ E

— 55° 00′ N, 16° 00′ E

— 55° 15′ N, 16° 00′ E

— 55° 15′ N, 15° 30′ E

— 55° 45′ N, 15° 30′ E

b) piirkond 2:

— 55° 00′ N, 19° 14′ E

— 54° 48′ N, 19° 20′ E

— 54° 45′ N, 19° 19′ E

— 54° 45′ N, 18° 55′ E

— 55° 00′ N, 19° 14′ E

c) piirkond 3:

— 56° 13′ N, 18° 27′ E

— 56° 13′ N, 19° 31′ E

— 55° 59′ N, 19° 13′ E

— 56° 03′ N, 19° 06′ E

— 56° 00′ N, 18° 51′ E

— 55° 47′ N, 18° 57′ E

— 55° 30′ N, 18° 34′ E

— 56° 13′ N, 18° 27′ E.

2. Erandina lõikest 1 on lubatud püük seisevvõrkude, nakkevõrkude ja abaratega, mille võrgusilma suurus on 157 mm või suurem, või triivõngejadadega. Muid püügivahendeid ei tohi pardal olla.

3. Mis tahes lõikes 2 määratletud vahenditega püüdmisel ei tohi pardal olla turska.

V PEATÜKK

SEIRE, INSPEKTEERIMINE JA JÄRELEVALVE

Artikkel 10

Tursapüügi luba Läänemerel

1. Erandina määruse (EÜ) nr 1627/94 artikli 1 lõikest 2 peab kõigil ühenduse kalalaevadel, mille kogupikkus on vähemalt kaheksa meetrit ja mille pardal hoitakse või mis kasutavad mis tahes püügivahendit, mida on lubatud kasutada tursa püügil Läänemerel vastavalt määruse (EÜ) nr 2187/2005 artiklile 3, olema luba tursapüügiks Läänemerel.

2. Liikmesriigid võivad lõikes 1 osutatud tursapüügi loa välja anda ainult ühenduse sellistele kalalaevadele, millel oli 2005. aastal luba tursapüügiks Läänemerel vastavalt nõukogu 22. detsembri 2004. aasta määruse (EÜ) nr 27/2005 (millega määratakse 2005. aastaks kindlaks teatavate kalavarude ja kalavarurühmade püügivõimalused ning tingimused, mida kohaldatakse ühenduse vetes ning ühenduse kalalaevade suhtes püügipiirangutega vetes) [1] III lisa punktile 6.2.1. Liikmesriik võib siiski välja anda tursapüügi loa ühenduse kalalaevale, mis sõidab selle liikmesriigi lipu all ning millel 2005. aastal ei olnud püügiluba, kui liikmesriik tagab, et Läänemerel ei toimu vähemalt samaväärse masinavõimsusega püüki (mõõdetuna kilovattides) mis tahes lõikes 1 nimetatud püügivahendiga.

[1] ELT L 12, 14.1.2005, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1936/2005 (ELT L 311, 26.11.2005, lk 1).

3. Iga liikmesriik koostab ja säilitab nimekirja laevadest, millel on luba tursapüügiks Läänemerel, ning teeb nimekirja oma ametlikul veebilehel kättesaadavaks.

4. Sellise kalalaeva, millele liikmesriik on välja andnud loa tursapüügiks Läänemerel, kapten või tema volitatud esindaja hoiab selle loa koopiat kalalaeva pardal.

Artikkel 11

Püügipäevikud

1. Erandina määruse (EMÜ) nr 2847/93 artikli 6 lõikest 4 peavad selliste ühenduse kalalaevade kaptenid, mille kogupikkus on kaheksa meetrit või üle selle, oma laevade tegevuse kohta püügipäevikut vastavalt nimetatud määruse artiklile 6.

Olenemata esimesest lõigust peavad kalalaevad kogupikkusega 8–10 meetrit, millel on pardal piirkonnas C püütud turska, püügipäevikut, mis vastab määruse (EMÜ) nr 2807/83 IV lisa punktis 2 sätestatud tingimustele.

2. Laevaseiresüsteemiga varustatud laevade puhul kontrollivad liikmesriigid laevaseiresüsteemi andmeid kasutades, et kalapüügi seirekeskustele antud teave vastaks püügipäevikusse kantud tegevusele. Selliste ristkontrollide andmeid säilitatakse elektroonilisel kujul kolm aastat.

3. Liikmesriigid panevad oma ametlikule veebilehele üles kontaktandmed püügipäevikute, lossimisdeklaratsioonide ja artiklis 17 osutatud eelteadete esitamiseks.

Artikkel 12

Saagiandmete elektrooniline registreerimine ja edastamine

Erandina määruse (EMÜ) nr 2807/83 artiklist 1 võivad liikmesriigid lubada laevaseiresüsteemiga varustatud laevade kaptenitel esitada püügipäevikus nõutud teabe elektrooniliselt. Teave edastatakse lipuliikmesriigi kalapüügi seirekeskusesse iga päev pärast seda, kui kalapüük antud kalendripäeval on lõpetatud. Püügipäevikus sisalduv teave tehakse kättesaadavaks rannikuäärse riigi kalapüügi seirekeskusele aja vältel, mil asjaomane kalalaev viibib kõnealuse rannikuäärse riigi vetes, ning siis, kui on esitatud taotlus inspekteerimiseks.

Artikkel 13

Püügikoormuse andmete salvestamine

1. Erandina määruse (EMÜ) nr 2847/93 artiklist 19b edastab ühenduse sellise kalalaeva kapten, mille pardal on mis tahes käesoleva määruse artikli 8 lõikes 1 osutatud püügivahendeid, sadamast väljumisel ja sinna sisenemisel või Läänemerre sisenemisel ja sellest väljumisel lipuliikmesriigi kalapüügi seirekeskusele püügikoormuse aruande, mis sisaldab järgmist teavet:

a) sadamast väljumisel või Läänemerre sisenemisel

i) laeva nimi, pardatähis ja raadiokutsung;

ii) sadamast lahkumise või Läänemerre sisenemise kuupäev ja kellaaeg (kohalik aeg);

iii) laeva kavandatav püügipiirkond artikli 3 punkti e määratluse kohaselt;

b) sadamasse sisenemisel või Läänemerest väljumisel

i) laeva nimi, pardatähis ja raadiokutsung;

ii) sadamasse sisenemise või Läänemerest väljumise kuupäev ja kellaaeg (kohalik aeg).

2. Lõike 1 punkti a alapunkte i ja ii ning lõike 1 punkti b ei kohaldata laevaseiresüsteemiga varustatud laevade suhtes.

3. Lipuliikmesriigi laevaseiresüsteem salvestab püügikoormuse aruande oma elektroonilisse andmebaasi.

4. Taotluse korral esitab lipuliikmesriik lõikes 1 osutatud teabe rannikuäärsele liikmesriigile.

Artikkel 14

Püügikoormuse jälgimine ja kontrollimine

Lipuliikmesriigi pädevad ametiasutused jälgivad ja kontrollivad, et järgitaks:

a) artiklis 8 sätestatud püügikoormuse piiranguid;

b) artiklis 9 sätestatud püügipiiranguid.

Artikkel 15

Lubatud kõikumine

Erandina määruse (EMÜ) nr 2807/83 artikli 5 lõikest 2 võib laeva pardal hoitava kala, mille suhtes kehtib TAC, koguste hindamisel kilogrammides lubatud kõikumine püügipäevikusse kantud näitajast olla 10 %, välja arvatud tursa puhul, mille kõikumine võib olla 8 %.

Piirkondades A ja B püütud saagi puhul, mis lossitakse sortimata, võib kalakoguste hindamisel kilogrammides olla lubatud kõikumine laeva pardal hoitavast kogusest 10 %.

Artikkel 16

Eripiirkondadesse sisenemine ja sealt väljumine

1. Kalalaev, millel on tursapüügi luba, võib ühe püügireisi ajal püüda üksnes kas piirkonnas A, B või C.

2. Ühenduse vetes piirkonnas A, B või C püügi alustamisel ei või kalalaeva pardal olla turska.

Kui kalalaev siseneb sadamasse piirkonnas, kus ta kala püüdis, ilma püütud kala lossimata, siis võib ta oma püügitegevust antud piirkonnas jätkata tursaga pardal.

3. Kui kalalaev väljub piirkonnast A, B või C tursaga pardal, siis peab ta:

a) minema otse väljaspool piirkonda, kus ta on kala püüdnud, asuvasse sadamasse ning saagi lossima või

b) kui kalalaev lahkub piirkonnast, kus ta on kala püüdnud, stoovima võrgud vastavalt järgmistele tingimustele, nii et need ei ole kasutamiseks valmis:

i) võrgud, raskused ja muu sellelaadne varustus tuleb traallaudade, puksiir- ja haalamisköite ning trosside küljest lahti võtta;

ii) tekil asuvad või teki kohale paigutatud võrgud tuleb kindlalt mõne tekiehitise osa külge kinnitada.

4. Erandina lõigetest 1, 2 ja 3 võib kalalaev 2008. aastal piirkondades A ja B ühe püügireisi jooksul kala püüda ning võib mõlemas piirkonnas püüki alustada üksnes juhul, kui pardal on alla 150 kg turska. Liikmesriigid võtavad konkreetseid meetmeid tõhusa kontrolli tagamiseks. Liikmesriigid teavitavad nendest meetmetest komisjoni 31. jaanuariks 2008.

Artikkel 17

Etteteatamine

1. Rohkem kui 300 kg eluskaalus tursaga pardal piirkonnast A, B või C väljuva ühenduse kalalaeva kapten edastab rannikuäärse riigi, milles ta kavatseb kala lossida, pädevatele asutustele vähemalt üks tund enne piirkonnast väljumist järgmised andmed:

a) väljumise kellaaeg ja koht;

b) pardal oleva tursa kogus ja teiste kalaliikide üldkaal eluskaaluna;

c) lossimiskoha nimi;

d) eeldatav lossimiskohta saabumise aeg.

Rannikuäärne riik teavitab lossimisest lipuriiki.

2. Kui ühenduse kalalaev kavatseb piirkonnas, kus ta kala püüdis, siseneda sadamasse rohkem kui 300 kg eluskaalus tursaga pardal, edastab ühenduse kalalaeva kapten rannikuäärse riigi pädevatele asutustele vähemalt üks tund enne sadamasse sisenemist kogu lõike 1 punktides b, c ja d osutatud teabe ning rannikuäärne riik edastab nimetatud teabe vajadusel lipuriigile.

3. Lõike 1 punktides a ja b osutatud teabe esitamist ei kohaldata laevadele, mille suhtes kehtib artikkel 12.

4. Lõike 1 punkti a ei kohaldata laevaseiresüsteemiga varustatud laevade suhtes.

5. Lõigetes 1 ja 2 sätestatud andmed võib edastada ka ühenduse kalalaeva kapteni esindaja.

Artikkel 18

Määratud sadamad

1. Kui laeva pardal on turska üle 750 kg (eluskaal), tuleb turska lossida üksnes kindlaksmääratud sadamates.

2. Iga liikmesriik määrab sadamad, kus võib lossida Läänemere turska eluskaalus rohkem kui 750 kg.

3. 10. oktoobriks 2007 koostab iga liikmesriik määratud sadamate loetelu, ajakohastab seda ja teeb selle oma ametlikul kodulehel kättesaadavaks.

Artikkel 19

Kaalumine tursa esmakordsel lossimisel

Kalalaeva kapten tagab, et kõik tursakogused, mis on püütud Läänemerest ning mida lossitakse ühenduse sadamas, kaalutakse enne müümist või lossimissadamast mujale transportimist. Kaalumiseks kasutatav kaal peab olema pädeva riigiasutuse poolt heaks kiidetud. Kaalumisel saadud numbrit kasutatakse määruse (EMÜ) nr 2847/93 artiklis 8 osutatud deklaratsiooni täitmiseks.

Artikkel 20

Kontrollimise kriteeriumid

Iga Läänemere-äärne liikmesriik sätestab kontrollimise erikriteeriumid. Kriteeriumid vaadatakse korrapäraselt läbi pärast saadud tulemuste analüüsi. Kontrollikriteeriumid kujunevad järk-järgult, kuni I lisas määratletud kriteeriumid on saavutatud.

Artikkel 21

Läbisõidu või ümberlaadimise keeld

1. Läbisõit tursapüügi keelupiirkondadest on keelatud, kui püügivarustus ei ole kindlalt kinnitatud ja stoovitud vastavalt artikli 16 lõike 3 punktile b.

2. Tursa ümberlaadimine on keelatud.

Artikkel 22

Läänemere tursa transport

Erandina määruse (EMÜ) nr 2847/93 artikli 8 lõikest 1 täidab sellise kalalaeva, mille kogupikkus on kaheksa meetrit või üle selle, kapten lossimisdeklaratsiooni juhul, kui kala transporditakse mujale kui lossimiskohta.

Erandina määruse (EMÜ) nr 2847/93 artikli 13 lõikest 4 esitatakse lossimisdeklaratsioon koos nimetatud määruse artikli 13 lõikes 1 sätestatud veodokumentidega veetava koguse kohta. Nimetatud määruse artikli 13 lõike 4 punktis b sätestatud erandit ei kohaldata.

Artikkel 23

Ühine järelevalve ja inspektorite vahetus

Asjaomased liikmesriigid teostavad ühiselt kontrolli ja järelevalvet.

Artikkel 24

Riiklikud kontrollimeetmete programmid

1. Läänemere-äärsed liikmesriigid koostavad Läänemere riikliku kontrollimeetmete programmi vastavalt II lisale.

2. Läänemere-äärsed liikmesriigid sätestavad kontrolli erikriteeriumid vastavalt I lisale. Kriteeriumid vaadatakse korrapäraselt läbi pärast saadud tulemuste analüüsi. Kontrollikriteeriumid kujunevad järk-järgult, kuni I lisas määratletud kriteeriumid on saavutatud.

3. Enne iga aasta 31. jaanuari teevad Läänemere-äärsed liikmesriigid komisjonile ja teistele Läänemere-äärsetele liikmesriikidele oma ametlikul kodulehel kättesaadavaks lõikes 1 osutatud riikliku kontrollimeetmete programmi koos selle rakendamise ajakavaga.

4. Komisjon kutsub vähemalt korra aastas kokku kalanduse ja akvakultuuri korralduskomitee koosoleku, et hinnata Läänemere tursavarude riiklike kontrollimeetmete programmide täitmist ja tulemusi.

Artikkel 25

Eri järelevalveprogramm

Erandina määruse (EMÜ) nr 2847/93 artikli 34c lõike 1 viiendast lõigust võib asjaomaste tursavarude kontrolli ja inspekteerimise eriprogramm kesta kauem kui kolm aastat.

VI PEATÜKK

JÄRELMEETMED

Artikkel 26

Kava hindamine

1. Komisjon hindab kolmandal aastal pärast käesoleva määruse kohaldamist ning seejärel igal järgneval aastal STEFCi ja Läänemere piirkondliku nõuandekomisjoni teadusuuringute tulemuste põhjal majandamismeetmete mõju asjaomastele varudele ning nende varude püügile.

2. Komisjon palub STECFilt teaduslikku hinnangut artiklis 4 sätestatud eesmärkide saavutamise kohta kolmandal aastal pärast käesoleva määruse kohaldamist ning seejärel iga kolme aasta tagant. Kui teadusuuringute tulemused näitavad, et eesmärke tõenäoliselt ei saavutata, võtab nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal kvalifitseeritud häälteenamusega vastu otsuse eesmärkide täimise tagamiseks vajalike lisa- ja/või alternatiivsete meetmete kohta.

Artikkel 27

Kalastussuremuse miinimumtasemete läbivaatamine

Kui komisjon STEFCi teadusuuringute tulemustele tuginedes leiab, et artiklis 4 osutatud kalastussuremuse miinimumtasemed ei vasta majandamiskava eesmärkidega, võtab nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal kvalifitseeritud häälteenamusega vastu otsuse eesmärkidega kooskõlas olevate kalastussuremuse muudetud miinimumtasemete kohta.

Artikkel 28

Euroopa Kalandusfond

Kohaldamise esimese kolme aasta jooksul käsitatakse mitmeaastast kava taastamiskavana määruse (EÜ) nr 2371/2002 artikli 5 tähenduses ja määruse (EÜ) nr 1198/2006 artikli 21 punkti a alapunkti i kohaldamise eesmärgil.

Artikkel 29

ICESi alarajoonid 27 ja 28

1. Igal aastal hiljemalt 31. oktoobriks esitavad piirkonnas B kala püüdvad liikmesriigid komisjonile aruande eelneva 12 kuu jooksul piirkonnas B ICESi alarajoonide ja artikli 8 lõikes 1 osutatud püügivahendite lõikes püütud tursa kogusaagi ja kaaspüügi, samuti kalade merre tagasilaskmise kohta.

2. Igal aastal hiljemalt 15. detsembril otsustab komisjon määruse (EÜ) nr 2371/2002 artikli 30 lõikes 2 sätestatud korras ja liikmesriikide lõikes 1 osutatud aruande ning kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee nõuande alusel ICESi alarajoonid 27 ja/või 28.2 artikli 8 lõike 1 punktis b, lõigetes 3, 4 ja 5 ning artiklis 13 sätestatud piirangute kohaldamisalast välja jätta, juhul kui on tõendeid selle kohta, et tursasaak kõnealustes ICESi alarajoonides moodustab vähem kui 3 % tursa kogusaagist piirkonnas B.

3. ICESi alarajoonide 27 ja/või 28.2 väljajätmine on jõus järgmise aasta 1. jaanuarist 31. detsembrini.

4. Artikli 8 lõike 1 punkt b ning lõiked 3, 4 ja 5 ei kehti ICESi alarajooni 28.1 suhtes. Ent kui on tõendeid selle kohta, et tursasaak moodustab rohkem kui 1,5 % tursa kogusaagist piirkonnas B, siis kehtivad artikli 8 lõike 1 punkt b ja lõiked 3, 4 ja 5 ning kohaldatakse käesoleva artikli lõikeid 1, 2 ja 3.

VII PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 30

Kehtetuks tunnistamine

1. Käesolevaga tunnistatakse määrus (EÜ) nr 779/97 kehtetuks.

2. Käesolevaga tunnistatakse kehtetuks määruse (EMÜ) nr 2847/93 artikli 19a lõige 1a.

Artikkel 31

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse 1. jaanuarist 2008.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 18. september 2007

Nõukogu nimel
eesistuja
R. PEREIRA

I LISA

KONTROLLI ERIKRITEERIUMID

Eesmärk

1. Iga liikmesriik sätestab kontrolli erikriteeriumid vastavalt käesolevale liitele.

Strateegia

2. Kalapüügi kontroll ja järelevalve keskenduvad laevadele, mis võivad püüda turska. Tursa transpordi ja turustamise pistelist kontrolli kasutatakse täiendava ristkontrolli mehhanismina, et hinnata kontrolli ja järelevalve tõhusust.

Prioriteedid

3. Erinevad kalapüügivahendite tüübid eelisjärjestatakse selle alusel, mil määral mõjutavad laevu püügikoormuse piirangud. Seetõttu sätestab iga liikmesriik konkreetsed prioriteedid.

Sihtkriteeriumid

4. Hiljemalt üks kuu pärast käesoleva määruse jõustumist rakendavad liikmesriigid oma kontrollikavu, arvestades alljärgnevalt sätestatud sihte.

Liikmesriigid määratlevad kohaldatava proovivõtustrateegia ning kirjeldavad seda.

Komisjonil on taotluse korral juurdepääs liikmesriikide proovivõtuplaanidele.

a) *Sadamates kontrollimise tase*

Üldreeglina peaks täpsus olema vähemalt samaväärne sellega, mis saavutatakse tavalise pistelise proovide võtmisega, mille puhul kontroll hõlmab kaalu järgi 20 % mingis liikmesriigis lossitud tursakogusest.

b) *Turustamise kontrolli tase*

Kontrollitakse 5 % oksjonimüügiks pakutavast tursakogusest.

c) *Merel kontrollimise tase*

Paindlik kriteerium: sätestatakse pärast iga piirkonna püügitegevuse üksikasjalikku analüüsi. Merel kontrollimise kriteeriumid on seotud tursavarude haldamise piirkonnas merel viibitud patrullipäevade arvuga, võimaluse korral kasutatakse eripiirkondade patrullipäevade jaoks eraldi kriteeriumi.

d) *Õhuseire tase*

Paindlik kriteerium: sätestatakse pärast igas piirkonnas teostatud kalapüügi üksikasjalikku analüüsi, võttes arvesse liikmesriikidele kättesaadavaid ressursse.

II LISA

RIIKLIKE KONTROLLIPROGRAMMIDE SISU

Riiklike kontrollimeetmete programmide eesmärk on täpsustada muu hulgas järgmist.

1. KONTROLLIVAHENDID

Inimressursid

1.1. Kaldal ja merel tegutsevate inspektorite arv ning nende lähetamise ajavahemikud ja tsoonid.

Tehnilised vahendid

1.2. Patrull-laevade ja õhusõidukite arv ning nende lähetamise ajavahemikud ja tsoonid.

Rahalised vahendid

1.3. Inimressursside, patrull-laevade ja õhusõidukite lähetamise eelarve.

2. KALAPÜÜGIGA SEOTUD TEABE ELEKTROONILINE REGISTREERIMINE JA EDASTAMINE

Artiklite 13, 14, 15 ja 18 täitmise tagamiseks rakendatud süsteemide kirjeldus.

3. SADAMATE MÄÄRAMINE

Vajadusel tursa lossimiseks määratud sadamate nimekiri kooskõlas artikliga 19.

4. ERIPIIRKONDADESSE SISENEMINE VÕI SEALT VÄLJUMINE

Artikli 17 täitmise tagamiseks rakendatud süsteemide kirjeldus.

5. LOSSIMISTE KONTROLL

Artiklite 12, 16, 20, 22 ja 23 sätete järgimise tagamiseks rakendatud vahendite ja/või süsteemide kirjeldus.

6. KONTROLLIMISE KORD

Riiklikes kontrolliprogrammides määratletakse menetlused:

a) kui kontrolli teostatakse merel ja maal;

b) suhtlemiseks teiste liikmesriikide määratud pädevate asutustega, kes vastutavad tursaga seotud eriprogrammide eest;

c) ühiseks järelevalveks ja inspektorite vahetamiseks, sealhulgas liikmesriikide vetes töötavate inspektorite võimkonna ja volituste kirjeldus.